

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

18 - 24 липня

Григоріанський календар (Новий стиль)

Зміст

<u>Етапи розважань</u>	<u>2</u>
<u>18 липня</u>	<u>3</u>
<u>19 липня</u>	<u>6</u>
<u>20 липня</u>	<u>10</u>
<u>21 липня</u>	<u>14</u>
<u>22 липня</u>	<u>18</u>
<u>23 липня</u>	<u>22</u>
<u>24 липня</u>	<u>26</u>
<u>Що таке Журнал Скинія?</u>	<u>30</u>

Просимо не поширювати файл без дозволу журналу Скинія

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

18 липня

Неділя 8

1Кор 1, 10-18

Мт 14, 14-22

- **Читання**
- **Розважання**
- **Молитва**
- **Споглядання**

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 1, 10-18

Благаю вас, брати, ім'ям Господа нашого Ісуса Христа, щоб ви всі те саме говорили; щоб не було розколів поміж вами, але щоб були поєднані в однім розумінні й у одній думці. Я бо довідався про вас, мої брати, від людей Хлої, що між вами є суперечки. Казку ж про те, що кожен з вас говорить: «Я - Павлів, а я - Аполлосів, а я -Кифин, а я - Христів.» Чи ж Христос розділювався? Хіба Павло був розп'ятий за вас? Або хіба в Павлове ім'я ви христилися? Дякую Богові, що я нікого з вас не охрестив, крім Криспа та Ґая, щоб не сказав хтось, що ви були охрищені в моє ім'я. Охрестив я теж дім Стефана; а більш не знаю, чи хрестив я когось іншого. Христос же послав мене не христити, а благовістити, і то не мудрістю слова, щоб хрест Христа не став безуспішним. Бо слово про хрест - глупота тим, що погибають, а для нас, що спасаємося, сила Бога.

Євангеліє від Матея 14, 14-22

А вийшовши Ісус, побачив силу народу і змилосердився над ними та вигоїв їхніх недужих. Якже настав вечір, підійшли до нього його учні й кажуть: “Пусте це місце та й час минув уже. Відпусти людей, нехай ідуть по селах та куплять собі поживи.” А Ісус сказав їм: “Не треба їм відходити: дайте ви їм їсти.” Вони ж мовлять до нього: “Ми маємо тут тільки п'ять хлібів і дві риби.” Тоді він каже: “Принесіть мені їх сюди.” І, звелівши народові посідати на траві, взяв п'ять хлібів і дві риби, підвів очі до неба, поблагословив і розламав ті хліби, і дав учням, а учні – людям.

Всі їли до наситу й назбирали куснів, що zostалися, дванадцять кошів повних. Тих же, що їли, було яких п'ять тисяч чоловіків, окрім жінок та дітей. І зараз же спонукав учнів увійти до човна й переплисти на той бік раніше від нього, тим часом як він відпускав народ.

Розважання від Скинії

Сьогодні Слово Боже нагадує нам про подію, коли Ісус помножив п'ять хлібів і дві рибини, щоб наситити народ, що пішов за Ним у пустинне та самотнє місце.

Чому п'ять тисяч чоловіків, окрім жінок та дітей, залишилися так допізна в пустинному місці, де не було можливості знайти чи купити їжу? Мабуть, тому що потреба цього народу в духовній їжі, яку давав Христос, була значно більшою, ніж тимчасовий фізичний голод.

Не треба їм відходити: дайте ви їм їсти, – відповідає Ісус учням, які просять відпустити народ, що вже зголоднів. Христос знає про всі потреби цих людей; крім духовної поживи, крім зцілення їхніх недуг дає також і тілесну їжу.

Всі їли до наситу й назбирали куснів, що zostалися, дванадцять кошів повних. Ісус не роздає їжу лише найслабшим, тим хто підупав на силах; Господь хоче нагодувати всіх, хто до Нього прийшов. Ісус не втамовує голод численного народу лише частково; всі їли до насату, і ще залишилося достатньо хліба. Мабуть, голодним міг залишитися лише той, хто не хотів прийняти хліба, який давав йому Христос. Господь щедрий, його блага для нас ніколи не закінчуються, його дарів вистачить для всіх. Він може втамувати будь-який голод; Він може нам дати значно більше, ніж ми сподіваємося, проте ми не завжди в змозі це прийняти.

Щоб нагодувати людей, Ісус послуговується Своїми учнями: *взяв п'ять хлібів і дві риби, підвів очі до неба, поблагословив і розламав ті хліби, і дав учням, а учні – людям.* Через руки учнів Христос дає поживу народу.

У цій спільній трапезі можна побачити прообраз Євхаристії. На Тайній вечері з апостолами Ісус, *взявши хліб, віддав хвалу, поламав, дав їм і мовив: Це – моє тіло, що за вас віддається. Чиніть це на мій спомин* (Лк 22,19). Христос не хоче, щоб ми сьогодні відходили від нього голодними.

Руками священників Христос дає нам Свою поживу щоденно. Його Тіло і Кров призначені для всіх.

19 липня

Понеділок

1Кор 11,31 - 12,6

Мт 18, 1-11

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

**Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 11,31 -
12,6**

Браття, якби ми самі себе осуджували, то нас би не судили. Коли ж Господь нас судить, він нас тим поправляє, щоб не були ми засуджені зо світом.

Отож, брати мої, коли ви сходитеся їсти, один одного дожидайте. Як хтось голодний, хай їсть удома, щоб вам не сходитися на засуд. Про інше ж, як прийду, розпоряджу.

Щождо духовних дарів, то я, брати, не хочу, щоб ви про них не знали. Ви знаєте, що коли ви були погани, вас до німих ідолів нестримно тягнуло. Тому вам заявляю: Ніхто, говоривши під впливом Духа Божого, не каже: Анатема Ісус! І ніхто не може сказати: Господь Ісус, як лише під впливом Духа Святого. Є і між дарами різниця, але Дух той самий; різниця теж і між служінням, але Господь той самий. Різниця є і між ділами, але Бог той самий, який усе в усіх робить.

Євангеліє від Матея 18, 1-11

Того часу підійшли до Ісуса учні й мовлять: “Хто найбільший у Небеснім Царстві?” Ісус покликав дитину, поставив її серед них – і каже: “Істинно кажу вам: Якщо ви не навернетесь і не станете, як діти, не ввійдете в Небесне Царство. Хто, отже, стане малим, як ця дитина, той буде найбільший у Небеснім Царстві. Хто приймає дитину в моє ім'я, той мене приймає. А хто спокусить одного з тих малих, що вірують у мене, такому було б ліпше, якби млинове жорно повішено йому на шию, і він був утоплений у глибині моря. Горе світові від спокус. Воно й треба, щоб прийшли спокуси, однак горе тій людині, через яку спокуси приходять! Коли твоя рука або нога стає тобі причиною падіння, відітни її і кинь геть від себе: ліпше тобі ввійти в життя одноруким чи кульгавим, ніж з обома руками чи з обома ногами бути вкиненим у вогонь вічний. І коли око твоє до гріха тебе призводить, вирви його й кинь геть від себе: ліпше тобі ввійти в життя однооком, ніж з обома очима бути вкиненим у вогняне пекло. Глядіть, щоб ви ніким з оцих малих не гордували: кажу бо вам, що ангели їхні на небі повсякчас бачать обличчя мого Небесного Отця. Бо Син Чоловічий прийшов спасти те, що загинуло.”

Розважання від Скинії

Слово Боже сьогодні закликає нас бути рішучими щодо спокус. Коли моя рука, нога чи око спокушає мене, стає причиною мого падіння чи падіння інших, то краще для

мене буде їх утратити, але не згрішити. Ісус запевняє, що краще *ввійти* в життя, тобто в Царство Боже (пор. Мр 9,47) калікою, ніж з обома руками, ногами та очима бути *вкинутим у вогонь вічний*.

Мабуть, Ісус не мав на увазі тільки певні частини тіла. Чи може наша рука сама щось украсти, чи можуть ноги самі вести нас до чогось злого, а око самостійно любитися чимось грішним? Недобрі наміри та бажання зароджуються глибоко в нашому серці й розумі. Око, нога чи рука самі по собі нічого не вирішують, вони підкоряються нашому розумові й волі та, відповідаючи на нашу згоду на гріх, довершують падіння.

Що ж сьогодні може бути тією частиною нас самих, якої потрібно рішуче позбутися? Можливість іти на компроміс із гріхом заради власної користі; пропозиція працювати нечесно, але жити в достатку; згода жити в гріху, щоб іти в ногу з часом; страх визнавати християнську позицію, щоб не відрізнятись від інших і не бути висміяним; бажання мати владу, але виконувати незаконні вказівки інших...

Здорові можуть лише уявити, який біль терплять люди при втраті чи пораненні певної частини тіла, як надзвичайно важко жити в суспільстві без очей, рук чи ніг. Христос це також розумів; знаємо багато прикладів, коли Ісус повертав зір, зцілював паралізованих, оздоровлював сухоруких. Мабуть, такі страждання людина може переживати при боротьбі зі спокусами, при намаганні відірвати від себе

якусь частину, котра може стати причиною падіння. Ісус це також розуміє, але сьогодні запевняє, що краще пережити біль цієї втрати тепер, аніж досвідчити якісь приємні хвилини, які, як нам може здаватися, може принести гріх, проте згодом бути вкиненим у пекло.

Сьогодні чуємо слова: Горе світові від спокус. Але також чуємо й інші слова: *Воно й треба, щоб прийшли спокуси...* Спокуси можуть стати причиною мого падіння або можливістю зростання; можуть мене погубити, але також можуть привести до Царства Божого. Просімо Господа про ласку витривалості в спокусах та відваги в боротьбі з ними.

20 липня

Вівторок

Св. Іллі

Як 5, 10-20

Лк 4, 22-30

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Якова 5, 10-20

Візьміте, брати, за приклад страждання і довготерпіння пророків, які говорили іменем Господнім. Глядіть: ми називаємо блаженними тих, що страждання зносять. Ви чули про страждання Іова, і знаєте, як Господь завершив те, - Господь бо повний співчуття і милосердя.

А перш за все, брати мої, не клянїться ні небом, ні землею, ні якою іншою клятвою. Хай ваше «так» буде «так», і ваше «ні» - «ні», щоб вам під суд не впасти. Страждає хтось між вами? Хай молиться. Радіє хтось? Хай псалми співає. Нездужає хтось між вами? Хай прикличе пресвітерів церковних і хай вони помоляться над ним, помазавши його олією в ім'я Господнє, і молитва віри спасе недужого, та й Господь його підійме; і як він гріхи вчинив, вони йому простяться. Сповідайте, отже, один одному гріхи ваші й молиться один за одного, щоб вам видужати. Ревна молитва праведника має велику силу. Ілля був чоловік такий самий,

як ми; він почав молитися, щоб дощу не було, і не було на землі дощу три роки та шість місяців. Потім він знову помолився, і небо дало дощ, а земля вродила плід свій. Мої брати, коли хтось із вас відступить від правди і коли хтось його наверне, хай знає, що той, хто навернув грішника з хибної його дороги, спасе його душу від смерти і силу гріхів покриє.

Євангеліє від Луки 4, 22-30

Всі свідчили про нього і чудувалися словам ласки, які линули з уст його, й говорили: “Чи ж він не син Йосифа”? А він казав їм: “Ви певно скажете мені цю приповідку: Лікарю, вилікуй себе самого. Про що ми чули, що сталося в Капернаумі, зроби те й тут на твоїй батьківщині.” Він же додав: “Істинно кажу вам: Ніякого пророка не приймають добре в своїй батьківщині. Та я вам кажу по правді: Багато вдів було в Ізраїлі за днів Іллі, як закрилось було небо на три роки й шість місяців, і великий голод лютував по всьому краю, однак, ні до однієї з них не був посланий Ілля, тільки в Сарепту, що в краю Сидонським, до вдови жінки. Та й прокажених теж в Ізраїлі було чимало за пророка Єлисея; однак, ніхто з них не очистився, крім сирійця Наамана.” Почувши це, всі в синагозі наповнилися гніву і, вставши, вигнали його геть за місто і повели його на край гори, на якій було збудоване їхнє місто, щоб скинути його додола. Та він, пройшовши серед них, пішов далі.

Розважання від Скинїї

Цікаво помітити, як від першого захоплення Ісусом люди швидко переходять до Його відкинення. Згідно з Лукою, це сталося з Ісусом уже на початку Його діяльності звільнення на цій землі, ще й посеред власного народу. Усе життя Ісуса наповнене сильним відкиненням. І мова не про прості дискусії навколо різних точок зору. Відкинення сягне кульмінації в Єрусалимі, де Ісуса розіпнуть, вб'ють його опоненти. Чому Ісуса відкидають? Першою перешкодою є Воплочення – Ісус є одним із них (*Чи ж він не син Йосифа?*). Народ очікував зіркового Месію, здатного робити чудеса і фокуси. Їм здавалося неправдоподібним, що Бог діятиме через нічим не примітну людину, походження якої всі знають. Приказка *Лікарю, вилікуй себе самого* може мати таке значення: Він же бідний, без суспільної програми, нездатний звільнити навіть своїх домашніх з гніту та бідності.

Другою перешкодою є пошук чудес: *Про що ми чули, що сталося в Капернаумі, зроби те й тут на твоїй батьківщині*. Ісус відмовляється робити знаки для власної користі, бути ідолом достатку, престижу, сили та багатства (подивися на спокуси Ісуса: Лк 4,1-12). Ці дві перешкоди заважають великому *Сьогодні* звільнення прийти до людей Назарета. Крім того, ситуація Ісуса подібна до ситуацій пророків Старого Завіту, відкинутих власними співвітчизниками.

Маємо запитати себе, чи сьогодні ми, християнська спільнота, здатні на пророцтво, чи дозволяємо Богу об'являтися через нашу дію. Світ ще не досягнув свого кінця, ще багато чого треба зробити. Хіба маємо чекати інших Іллів чи Ісусів, які обтрусять порох зі своїх сандалів і підуть проповідувати Царство іншим народам і культурам, що не з цього стада?

Пророцтво, харизма, послідовність і свідоцтво ніколи не знайдуть миру, поки достаток, влада, престиж та багатства окремих людей чи народів будуть володіти рештою світу. Суспільство без пророків втратило напрямок руху і стає мілким. Суспільство, яке переслідує та вбиває пророків, завжди буде рабом ілюзії власної самодостатності.

21 липня

Середа

1Кор 13,4 - 14,5

Мт 20, 1-16

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 13,4 - 14,5

Браття, любов - довготерпелива, любов - лагідна, вона не заздрить, любов не чваниться, не надимається, не бешкетує, не шукає свого, не поривається до гніву, не задумує зла; не тішиться, коли хтось чинить кривду, радіє правдою; все зносить, в усе вірить, усього надіється, все перетерпить. Любов ніколи не переминає. Пророцтва зникнуть, мови замовкнуть, знання зникне. Бо знаємо частинно й частинно пророкуємо. Коли настане досконале, недосконале зникне.

Коли я був дитиною, говорив як дитина, думав як дитина, міркував як дитина. Коли ж я став мужем, покинув те, що дитяче. Тепер ми бачимо, як у дзеркалі, неясно; тоді ж - обличчям в обличчя. Тепер я спізнаю недосконало, а тоді спізнаю так, як і я спізнаний. Тепер же зостаються: віра, надія, любов - цих трое; але найбільша з них - любов.

Змагайте до любови, але бажайте гаряче духовних дарів, особливо ж - дару пророцтва. А хто говорить мовами, той не

людям говорить, лише Богові; бо ніхто його не розуміє: він говорить духом таємні речі. Хто ж пророкує, то говорить людям: на повчання, попередження, розраду. Хто мовами говорить, той сам себе повчає; хто ж пророкує, той повчає Церкву. Я хочу, щоб усі ви говорили мовами, але ліпше, щоб ви пророкували; бо більший той, хто пророкує, ніж той, хто мовами говорить, - хібащо він пояснює, щоб Церква мала повчання.

Євангеліє від Матея 20, 1-16

І сказав Господь: “Царство Небесне подібне до чоловіка-господаря, який рано-вранці вийшов найняти робітників у свій виноградник. Домовившись із робітниками по динарію денно, послав їх у свій виноградник. А коли вийшов, близько третьої години побачив інших, що бездільно стояли на ринку. Він же їм сказав: Ідьте і ви в мій виноградник, що буде по справедливості, дам вам. І ті пішли. Коли ж знову вийшов, близько шостої та дев'ятої години, зробив так само. Близько одинадцятої вийшовши, стрінув інших, що стояли, і сказав їм: Чого тут увесь день бездільно стоїте? Кажуть йому: Бо ніхто не найняв нас. Сказав їм: Ідьте і ви в виноградник. Коли ж настав вечір, власник виноградника наказав своєму управителеві: Поклич но робітників та роздай їм заплату, почавши від останніх аж: до перших. Ті, що прийшли близько одинадцятої години, взяли по динарію. Коли приступили перші, думали, що більше дістануть. І вони взяли по динарію. А взявши, стали ремствувати на господаря,

кажучи: Оті останні одну годину попрацювали, а ти зрівняв їх з нами, що зносили тягар і спекоту днини. Той, відповідаючи одному з них, сказав: Друже, не кривджу тебе; чи не за динарія погодився зо мною? Бери своє та йди! Хочу бо й цьому останньому дати, що й тобі. Хіба не дозволено мені робити зо своїм, що захочу? Чи око ж твоє лукаве з того, що я добрий?! Так то останні будуть перші, а перші – останні!”

Розважання від Скинїї

Ісус щойно завершив розмову з багатим юнаком. Він схвалює його намагання виконувати заповіді, але потім спостерігає, як той відходить засмученим, оскільки не може зробити наступного кроку: залишити багатство й піти за Ісусом. На прикладі цієї сцени Ісус запевняє учнів, що той, хто матиме сміливість залишити все, отримає в сто разів більше на землі й у вічному житті.

Про які багатства йде мова? Багатство можна розуміти матеріально й духовно, таким чином окреслюються ті *речі*, до яких прив'язане наше серце, які не дозволяють нам бути готовими йти за Ісусом.

Сьогоднішнє Євангеліє говорить про одне із цих духовних багатств, які перешкоджають прийняти дар Бога. Йдеться про багатство тих, хто вважає себе *першим*. Це робітники, які пішли працювати у виноградник від першої години. Це ті, які нарікали на господаря, тому що їм заважала його

щедрість, котра контрастувала з їхнім стилем мислення, згідно з яким слід належно оцінювати все, що береш.

Цей стиль мислення є великою перешкодою для духовного зросту, тому що ми починаємо сприймати як належне Божі дари, – як компенсацію за наші зусилля, плату за наш труд. Таким чином ми втрачаємо синівські відносини з Богом і відчуваємося як *старший син* з євангельської притчі в Євангелії від Луки, який відчував себе рабом на службі у свого батька. Якщо ми будемо сприймати життя з позиції раба, не зможемо побачити переваг праці від першої години, тобто того, як Батько бачить від перших годин всі змагання і труднощі життя в Його присутності.

І все ж, як у сьогоднішньому Євангелії, Господь дотримує обіцянки, яку дав робітникам, котрі працювали від першої години. Але якщо ми зайняті тим, що заздрісно спостерігаємо, як і ті, що прожили життя в гріху, стали гідними тих самих почестей, то ми самі перестанемо бути гідними Божого дару й не побачимо, як Він роздає свою любов усім. У цьому сенсі останні стануть першими, тому що останні – це ті, хто не претендує на все, це *вбогі духом*, здібні прийняти дар Божого Царства: любов як безкоштовний дар від Бога.

22 липня

Четвер

1Кор 14, 6-9

Мт 20, 17-28

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 14, 6-19

А тепер, брати, якщо б я прийшов до вас і заговорив мовами, яка вам користь із мене, коли я, говоривши до вас, не вділю вам ні об'явлення, ні знання, ні пророцтва, ні науки? Так само воно і з бездушними речами, що дають звук, чи то сопілка, а чи то цитра: коли не видають із себе різних звуків, як розпізнавати, що грається на сопілці чи на гуслах? Якже сурма лунає невиразно, хто приготується до бою? Отак воно і з вами: коли ваша мова не має в собі ясних слів, як зрозуміти те, що ви говорите? Ви будете на вітер говорити! Є їх чимало, тих усіляких мов на світі, і ні одна з них не позбавлена значення. Та коли я не розумію значення слів, я буду тому, хто говорить, чужинцем, і той, хто говорить, буде мені чужоземцем. Тим то й ви - коли вже так їх прагнете, отих духовних дарів, - старайтеся їх мати подостатком на збудування Церкви. Тож, хто говорить мовами, хай молиться, щоб умів вияснити. Бо коли я молюся мовами, дух мій молиться, а розум мій без плоду.

Що ж, отже, робити? Буду молитися духом, а й розумом буду молитись. Буду співати духом, а й розумом буду співати. Інакше бо, коли благословлятимеш духом, - то як проста людина скаже «Амінь» на твою подяку, коли вона не знає, що ти кажеш? Ти гарно дякуєш, та другий тим не повчається. Дякую Богові моєму, що я більш усіх вас мовами говорю; але в Церкві волію п'ять слів розумом моїм сказати, щоб навчити й інших, ніж десять тисяч слів мовами.

Свангеліє від Матя 20, 17-28

Коли Ісус вирушав у Єрусалим, узяв осібно дванадцятьох і дорогою сказав їм: “Отож ми вирушаємо в Єрусалим, і Син Чоловічий буде відданий первосвященикам і книжникам, і засудять його на смерть. І віддадуть його поганам, щоб ті глумилися, катували та розіп'яли його; а третього дня воскресне.”

Тоді підійшла до нього мати Заведеевих синів зо своїми синами і вклонилась, щоб його про щось попросити. Той же сказав їй: “Чого бажаєш?” Відповіла йому: “Скажи, щоб оці два сини мої сіли в твоєму Царстві – один праворуч, другий ліворуч тебе.” У відповідь Ісус мовив: “Не знаєте, про що просите. Чи спроможні ви пити чашу, яку я маю пити?” Сказали йому: “Спроможні.” Промовив до них: “Чашу мою питимете, але сісти праворуч мене чи ліворуч, – не моє це давати, лише – кому мій Отець приготував.” Почувши це, десятеро почали нарікати на двох братів.

Ісус же, закликавши їх, сказав: “Ви знаєте, що князі народів панують над ними, а вельможі гнітять їх. Не так має бути між вами. Але як хтось хотів би у вас бути великий, нехай буде вам слуга. І хто б хотів у вас бути перший, нехай стане вам за раба. Так само Син Чоловічий прийшов не для того, щоб йому служили, але – послужити й дати життя своє на викуп за багатьох.”

Розважання від Скинії

Апостоли, як каже сьогоднішнє Євангеліє, здається, йдуть своїм шляхом, прямують до іншого міста, ніж Ісус. Яків й Іван через свою матір просять Господа бути першими в Його Царстві, один по правицю, а другий по лівицю від Нього. Вони йдуть за Месією людської і земної слави, і саме людської і земної слави очікують від Нього для себе. Вони хочуть бути кимось важливим на землі.

Справжня небезпека на нашому шляху – це йти подвійною дорогою: дорогою Христа і дорогою Його послідовників. Шлях Ісуса є дорогою відкуплення через пролиття власної крові, цілопальну пожертву власного життя. А шлях послідовників є гонитвою за славою, примарною, а іноді навіть виразно грішною, бо заснованою на несправедливості, насиллі, привілеях, симпатіях, обмові, фальшивому свідченні.

Справжньою суттю релігії є її постійне, послідовне, неперервне очищення. Церкві завжди є від чого очиститись,

а саме очищення починається з очищення власного сумління. Ми покликані щодня ставити себе перед хрестом Ісуса, бо це знаряддя нашого спасіння. Очищенням серця є рахунок сумління, в міру можливості проведений перед Розп'ятим. Хто очищає себе, той допомагає Церкві бути чистішою. Ніколи не можна думати про очищення інших без того, щоби очищатися самому. Очищення себе дає іншим досконалий приклад того, як треба йти за Ісусом.

Просімо у Бога дару постійного навернення, дару бути смиренними, служити братам, бо в цьому полягає секрет того дедалі більшого уподібнення до Христа.

23 липня

П'ятниця

1Кор 14, 26-40

Мт 21, 12-14. 17-20

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 14, 26-40

Що ж, брати? Коли ви сходитеся, а той має пісню, той навчання, той об'явлення, той мову, той пояснення - все хай буде для збудування! Коли хтось говорить мовами, нехай буде їх двоє, а щонайбільше троє, і нехай один пояснює, і то по черзі. Коли ж немає кому пояснити, нехай мовчить у церкві; нехай собі й Богові говорить.

Щождо пророків, то нехай двох або трьох говорить, інші ж хай розсуджують. А як комусь з присутніх дано об'явлення, хай він перший мовчить. Бо всі ви можете один за одним пророкувати, щоб усі навчились і всі були підбадьорені. Духи пророків коряться пророкам, бо Бог є Бог не безладу, а миру. Жінки ж, як у всіх церквах святих, нехай мовчать, їм бо не дозволено говорити; нехай будуть у покорі, як і закон говорить. Коли хочуть чогось навчитися, хай спитають удома своїх чоловіків: бо непристойно в церкві жінці говорити. Хіба то від вас вийшло слово Боже? Хіба до вас одних тільки прибуло?

Якже комусь здається, що він пророк або має якийсь духовний дар, хай розуміє, що те, що пишу, -це заповідь Господня. А коли хтось її не знає, то й він не знаним буде. Тому, брати мої, прагніть пророкування, і говорити мовами не бороніте, але все нехай діється пристойно й докладно.

Євангеліє від Матєя 21, 12-14. 17-20

Ісус увійшов у храм і вигнав усіх, що продавали й купували в храмі; перевернув столи міняйлів, а й ослони тих, що продавали голубів, і сказав їм: “Написано: Дім мій домом молитви буде зватись, – ви ж чините з нього печеру розбійників.” І підійшли до нього в храмі сліпі та кульгаві, і він зцілив їх. І покинувши їх, вийшов з міста у Витанію і там заночував. Уранці, повертаючись до міста, він зголоднів. Побачивши одну смоковницю край дороги, він підійшов до неї, та не знайшов на ній нічого, крім самого листа, тож сказав до неї: “Нехай повік не буде з тебе плоду!” І негайно же смоковниця всохла. Побачивши це, учні здивувались і говорили: “Як це смоковниця в одну мить засохла?”

Розважання від Скинїї

Ісус у Своєму житті любив Храм. Дорослим Він часто повертався сюди. У дні своїх Страстей, не приховуючи туги, Він відповідає Своїм мучителям: *Щодня сидів я, навчаючи, у храмі, і ви мене не взяли* (Мт 26,55). Але одного разу, як це описано в сьогоднішньому Євангелії, мірка перебралася. Увійшовши до Храму, Він заходився проганяти усіх, що

продавали й купували в храмі; перевернув столи мінйялів, а й ослони тих, що продавали голубів, і сказав їм: Написано: Дім мій домом молитви буде зватися, – ви ж чините з нього печеру розбійників.

Всередині і поза церквами, а ще більше всередині і поза відпустовими святинями, загніздилося, наче павук, це небезпечне враження, що Бог, віра, благодать наче закінчилися на прилавках продавців. Дім Отця! Це прекрасне сяйво безкорисливості (...) було зведено до обміну речами. Небезпека обміну речами, а не почуттями серця, не є надуманою. Ти виконав такі жести, сказав такі слова, дав таку пожертву, виконав приписане. І неважливо, якщо все було виконано бездушно – ти погасив свій борг перед Богом, купив Бога. Віру зведено до базару (Алессандро Казаті).

Але Ісус прийшов не привести людей до Храму, закликаючи їх увійти всередину, а принести сам Храм, тобто Божу присутність, у серце кожного. Звісно, треба віддати належне символічному значенню єврейського Храму і красі, яка впроваджує нас у божественне, якою відзначається стільки наших церков. Але не варто зводити це в абсолют. Стосунки з Богом встановлюються на найвищій зустрічі в молитві та у прийнятті відкинутих. Стосунки з Богом змінилися, вони йдуть далі, ніж просто набір жестів чи речей, які треба пожертвувати. Стосунки встановлюються у взаємному визнанні завіту, в сподіваннях, у потребі сопричастя і миру, у визнанні, в тузі за з'єднанням усіх

народів, у відважному просуванні до свободи. Як написав поет Райнер Марія Рільке: *людина є храмом, купола якого ніколи не бачиш*. Може, так є і з нашим Богом, найпрекраснішим і найбільшим храмом нашого серця?

24 липня

Субота

Свв. Бориса і Гліба

Рим 8, 28-39

Ів 15,17 - 16,2

- **Читання**
- **Розважання**
- **Молитва**
- **Споглядання**

Послання Апостола Павла до Римлян 8, 28-39

Браття, ми знаємо, що тим, які люблять Бога, - покликаним за його постановою, усе співдіє на добро. Бо яких він передбачив, тих наперед призначив, щоб були подібні до образу Сина його, щоб він був первородний між багатьма братами; яких же наперед призначив, тих і покликав; а яких покликав, тих оправдав; яких же оправдав, тих і прославив. Що скажемо на це? Коли Бог за нас, хто проти нас? Він власного Сина свого не пощадив, а видав його за всіх нас, - як же разом із ним не подарує нам усього? Хто буде винуватити вибраних Божих? Бог - той, що оправдує; хто ж той, що засудить? Христос Ісус, який умер, ба й воскрес, що по правиці Божій, - він заступається за нас. Хто нас відлучить від Христової любові? Горе чи утиск, чи переслідування, чи голод, чи нагота, чи небезпека, чи меч? Як написано: «За тебе нас увесь день убивають, уважають нас за овець (призначених) на заріз.» Але в усьому цьому

ми маємо повну перемогу завдяки тому, хто полюбив нас. Бо я певний, що ні смерть, ні життя, ні ангели, ні князівства, ні теперішнє, ні майбутнє, ні сили, ні висота, ні глибина, ані інше якесь створіння не зможе нас відлучити від Божої любови, що в Христі Ісусі, Господі наших.

Євангеліє від Івана 15,17 - 16,2

І сказав Господь: “Ось, що вам заповідаю: щоб ви любили один одного! Ненавидить вас світ - то знайте: мене він ще перед вами зненавидів. Були б ви від світу, то світ би своєлюбив. А що ви не від світу, бо я вибрав вас від світу, ось тому й ненавидить вас світ. Згадайте слово, що його був я вам вирік: Слуга не більший від пана свого. Переслідували мене - переслідуватимуть і вас. А слово моє зберігали - зберігатимуть і ваше. Та все те робитимуть вам за моє ім'я, не знають бо того, хто послав мене. Якби я не прийшов і не говорив до них, гріха не мали б вони. Та нині нема їм пробачення за їхній гріх! Хто ненавидить мене, той і Отця мого ненавидить. Був би я не вчинив серед них діл, що їх ніхто інший не вчинив, - гріха не мали б вони. А так - ось бачили, і зненавиділи: і мене, і Отця мого. Але щоб здійснилося слово, яке в законі їхньому записано: Зненавиділи вони мене без причини! Як прийде Утішитель, якого зішлю вам від Отця, Дух істини, який від Отця походить, то він і свідчитиме за мене. Та й ви свідчитимете: ви бо зо мною від початку.

Повідав я вам те, щоб ви не зневірилися. Виключать вас із синагог. А й година настане, коли то всяк, хто вас убиватиме, буде гадати, що служить тим Богові.”

Розважання від Скинїї

Темою цього Євангелія є ненависть світу (в цьому контексті йдеться про загал людей, що протидіють Христу) і учні, які стануть жертвою цієї ненависті. Не йдеться про якусь можливість, а про певну й беззаперечну реальність – Христові учні викликають ненависть. Грецьке слово *miseo*, яке вживає Іван на означення ненависті в цьому випадку, стосується не лише почуттів, а й конкретної поведінки – деструктивного насильства. Хрест Ісуса – ось ненависть, яка набула конкретної форми. Своїм учням Ісус не пропонує втіхи, з якою вони могли б зустріти ворожість світу. Натомість Він пропонує *знання (згадайте слово)*. Це знання дозволить учням побачити богословський вимір переслідувань. Критерієм розуміння того, що станеться, є те, що сталося з Учителем. В його конфліктних відносинах зі світом учень може відчитати події власного життя, зрозуміти скеровану до себе ненависть як нагоду об'єднати свою долю з долею Христа. Цього не сталося б, якби учні поділяли цінності світу, адже *світ би своє любив*, тобто любив би все подібне собі. Але учні мають фундамент свого існування не у світі, а в Христі. Це Він вирвав їх з обмежень світу словом свого Об'явлення. Учні не є відділеними від світу, їх ненавидять не тому, що вони вирізнені чи кращі. Світ бунтує проти них, тому що вони й

далі в ньому перебувають, хоча й вирвані з-під його влади. Ненависть світу скерована проти Христа, а отже й проти тих, кого Він вибрав від світу. Отже, саме тому Ісус просить учнів пам'ятати, що Він є взірцем для розуміння їхньої життєвої ситуації та того, з чим їм доведеться зустрітись. Незважаючи на різноманіття ролей та позицій, вони покликані стати учасниками його долі. Вони мають завжди розуміти, що не так їхні вчинки чи слова зроблять їх мішенню для світу, як саме діло Об'явлення, яке здійснив Христос. Учні перебувають із Ним, тоді як світ Його відкинув.

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священиків, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com